

Efter den Betragtning, som Udvalget imidlertid foran har gjort gjældende, skjønnes der dog ikke at være nogen Grund til at fravige den almindelig Fordeling af disse Omkostninger paa den hele Befolkning, deri at denne enkelte Steder hidtil har udredet mere, andre Steder mindre end det, den mulige vis, naar et bestemt Aars Udgifter benyttes som Maalestof, efter den nye Fordeling maatte bidrage, da det er aldeles ubestemmeligt, om dette Forhold selv om Fordelingen forblev uforandret, ikke bliver ganske anderledes et følgende Aar.

Maatte det saaledes billiges, at Delinventomkostningerne, disse tagne i samme Betydning og indskrænkede til samme specielle Udgiftsposter, der efter de hidtil gjældende Regler have været Gjenstand for Fordeling paa Kjøbstæderne eller for Udredelse af Amtsrepartitionsfondene for Landjurisdiktionernes Vedkommende, fordeles paa den hele Befolkning, maa det af samme Grunde findes rettest, at de, ligeledes kriminelle Sagers Forfølgning eller Retspleien nærmest vedkommende, Udgifter, som ere nævnte i Lovforslagets § 1 Litra b. og c., nemlig Sagføreres Salær og Diæter i henførte Sager og Diæter, som tilkomme Retsbetjente paa Rejser, i Politis- og Fogedsager, udredes og fordeles paa samme Maade, som vi have foreslaaet med Hensyn til Delinventomkostninger. — Disse Udgifter ere i sig selv neppe i den enkelte Kommune af nogen stor Betydning, og det er saaledes alene deres Beskaffenhed, som begrunder dette Uvalgets Forslag. Af de offentliggjorte Regnskaber kan det imidlertid ikke erfares, hvad disse Udgifter i de enkelte Aar have udgjort i de enkelte Amts- eller Kjøbstadkommuner, og Kundskab herom saavelsom om alle de øvrige i Lovforslaget nævnte Udgifter vil neppe kunne erholdes fuldstændigt uden at gjenngaa for Kjøbstædernes Vedkommende, de ved Amtene hørende Kjøbstadsrepartitioner og for Amtskommunernes ved at undersøge de specielle Regnskaber for Amtsrepartitionsfondene.

Hvad samtlige de øvrige i Lovforslaget omhandlede Udgifter angaar, skjønner Udvalget ikke rettere, at disse meget vel kunne og ogsaa

rettest bør bæres af hver Kjøbstadkommune for sig, ligesom de for Landets Vedkommende bæres af Amtskommunen.

Med Hensyn til Udgifterne til Affindige, der anses for farlige for den offentlige Sikkerhed, hvilke Udgifter ifølge Rancellificulære af 6te November 1830 ved Amtets Resolution kunne overføres fra den enkelte Kommune til Udredelse af Amtsrepartitionsfonden eller for Kjøbstædernes Vedkommende ved Repartition paa disse indenfor det samme Amt, stillet det sig vistnok meget forskjelligt i de forskjellige Amt, hvorvidt det er let eller vanskeligt at faa en Affindig betraget som farlig for den offentlige Sikkerhed. — Men da Kommunens Fattigvæsen iøvrigt maa bære Udgifterne til fattige Affindiges Bevogtning og Forplejning kan det for Kjøbstædernes Vedkommende neppe være betænkeligt at bære den Udgang disse have til hembelte Udgifts Fordeling paa andre.

Hvad dernæst angaar Omkostningerne ved Apothekers Visitation, som nu indenfor hvert Amt bæres med $\frac{1}{3}$ af Kjøbstæderne og $\frac{2}{3}$ af Amtsrepartitionsfonden, da ville dels disse Omkostninger nu, da Rejser til Kjøbstadapotheker for Dycti betydelig sættes ved Sernbanerne, være mindre for Kjøbstæderne end tidligere, dels ville de ved den foregæede Mængde Landapotheker og disses Velgenhed udenfor Sernbanerouterne sandsynligvis blive fordelt omtrent i samme Forhold som tidligere, naar Amtskommunerne bære Udgifterne ved de i samme værende Landapothekers og Kjøbstæderne hver for sig Undersøgelsen af deres Apotheker. Men Udvalget vilde iøvrigt finde det naturligt, at der af Statskassen blev tilstaaet Dycti Godtgjærelse for disse deres Embedsreiser, ligesom dette er Tilfældet med Hensyn til andre Embedsmænds Embedsreiser. De Udgifter, som med Hensyn til Særdels farlige, smittomme Sygdomme hidtil for Landkommunernes Vedkommende have kunnet erholdes refunderede af Amtsrepartitionsfonden og for Kjøbstadkommunerne været fordelt paa Kjøbstæderne i Amtet, er saaledes som under Sagens 1ste Behand-